

kanpidosta hyvässä seurassa kuin totisesta hampaat irvessä riivaamisesta. Kenties rennoimmalla asenteella oli matkassa kisojen ensikertalainen Dave Warren Kanadasta. Mies otti tyyneen rauhallisesti mittaa '55 Studebaker Commanderillaan 390:llä varustetusta '65 Galaxiasta. Kaasutinongel-

Eri merkeistä vahva edustus oli Pontia-ceilla (33) ja Chevroletilla (32). Myös harvemmin stripillä nähtyjä Studebakereita oli useita, ja toki myös AMC, Mercury jne. olivat edustettuina. Kaikkiaan autoja osallistui vuonna 2013 noin 130 ja tänä vuonna 150.

lantoni tehoyissa ristukodrenkaissa kumi-seos toimii varsin hyvin erityisesti kunnan burnoutien jälkeen ja pito on hyvä. Katsojilla ei luonnollisesti ollut mitään sitä vastaan, että todella moni kuski oli valinnut tämän rengasstrategian. Säälimätöntä oli myös muun tekniikan rajojen koettelu ja tavanomaiseen tapaan pari kolme osallistujaa

'57 Ford Custom 300 cruisailuun ja stripille

Sävyttävimpiä autoja oli pelkistetty '57 Ford Custom 300. Olin kuullut Frank Ricen Fordista jo pari vuotta aiemmin, mutta vasta nyt pääsin tutustumaan mieheen ja autoon lähemmin.

Frank sai kimmokkeen rakentaa itselleen F-koodin '57 Ford käytyään Pure Stock Dragseissa 1990 luvun lopulla ja nähtyään Ted Harbitin Paxton-ahdetun Studebaker Larkin ajavan varsin kunnioitettavia aikoja. Frank muisti tuolloin myös Fordin tarjonneen vuonna 1957 useampaan malliin optiona McCulloch-ahdettuja 312 cid Y-lohko moottoreita. Ajatus kaksiovisen "Plain Jane" -henkisen '57:n rakentamisesta sai vauhtia.

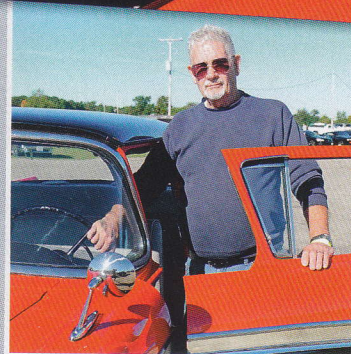
Sopiva aihio löytyi Pasadenasta Kaliforniasta, vain korttelin päästä siitä kadusta, josta Beach Boysien Little Old Lady kuulemma kertoo. Auto oli paikallisen pikkukaupan kellarissa.

Konepellin alle oli vaihdettu alkuperäisen kuusisylinterisen tilalle kolmella kaksikurkkuisella varustettu 406-kuutiotuumaanin veekasi. Monelle Ford-friikille se olisi ollut riittävää herkkua, mutta Frankilla oli selvä suunnitelma F-koodin 312-kuutiotuumaanin McCulloch-version suhteen. Sellainen vaati melkoista osien metsästyä, sillä niissä käytettiin mm. muista '57 Fordeista poiketen vanhemman mallin Holleyn kaasutinta ja imusarjaa. F-koodin kansilla puristukset saatiin asettamaan 8,5:1-tasoon. Nokka-akseliopioissa oli tarjolla useita vaihtoehtoja.

Frankin moottorissa töitä tekee juuri ahdinnoksi kutsuttu 290-asteinen versio, joka oli tarjolla ahdettuun versioon sekä E-koodin kahdella nelikurkkuisella varustettuun 285-hevosvoimaiseen versioon 312:sta. Rajuin tarjolla ollut nokka oli 302-asteinen. McCulloch-ahdin on tyyppiä VR57, kun esim. Studebakereissa ja Kaisereissa tarjolla oli VS57-malli. Erona 60-luvun alussa

Frank Ricen '57 Ford Custom 300 kulki aiemmin alumiinivauhtipyörällä ja parannetulla sytytysjärjestelmällä varustettuna 13 sekunnin aikoja, nyt 14,171/164 km/h. Shootouteissa päänahen vei Jowe Zielinski 428 cid '69 Pontiac Grand Prix J:llä.

jalostettuihin saman yhtiön Paxton-ahtimiin ahtopaine on näissä vanhemmissa matalilla kierroksilla maltillinen, mutta kasvaa kierrosluvun noustessa.

Frankin koneen rakensi Mummer Performance Cajunista, Kaliforniasta. Frankin ilme oli varmasti näkemisen arvoinen, kun täyskunnostettua konetta testattiin ensikerran dynossa. Bensapumppu ei pystynyt tarjoamaan riittävää määrää menovettä ja kone kärsi bensa-puutteesta. Siitä huolimatta tehokkema oli 377 hv – ei huonosti vuoden 1957 "pikkulohkolle".

Korin ja alustan Frank kävi läpi täydellisesti itse. Ruosteeton auto ei vaatinut juurikaan hitsauskaskareita, mutta korin pienet lommot teettivät kuitenkin töitä. Koska suunnitteilla oli kiiltävän mustan ja punaisen yhdistelmä, oli pohjatöiden huolellisuuteen panostettava. Taka-akseli on pommivarma lukollinen 9-tuumainen 4,11 välityksellä ja Moserin vetoakselilla hystettyä. Viikonloppucruisailuissa Frank vaihtaa alle maltillisemmän, lukottoman 3,25:1 murikan.

Frank rakensi auton sillä ajatuksella, että se sopisi niin leppoisaan cruisailuun kuin silloin tällöin stripillä piipahtamiseen. Frankin mukaan auto toimii juuri toivotulla tavalla.

Pure Stock Muscle Car Drags on Frankille jokavuotinen huippuhetki. Sääntöjen tiukentaminen on johtanut tekniikan päivityksiin – mm. alumiinivauhtipyörästä luopumiseen ja perinteisempään kipinätarjoiluun. Nämä ovat aavistuksen heikentäneet vuonna 2007 ajettua parasta aikaa 13,70. Tällöin järjestäjät laskivat aikojen perusteella takapyörästä 344 hevosvoimaa. Silloin tämä kisojen vanhin osallistuja oli yli 150 osallistujan hevosvoimia per kuutiouma vertailussa pikkulohkomoottoreiden Top 10:ssä!

Frank on Ford-mies henkeen ja vereen. Hän kertoo, kuinka vahvasti kärkitiloja hallinneet F-koodin Fordit eliminoitiin NHRA:n 10 vuoden säännön perusteella ulos kisoista 60-luvun lopulla. Frank ihmettelee, miksi sääntöä sovellettiin kaikkiin muihin merkkeihin, mutta sitä ei pantu täytäntöön Chevroletin kohdalla. Oli miten oli, F-koodin ahdetut '57 Fordit olivat kovaa valuuttaa paitsi NHRA:n medioissa, myös Nascar- ja USAC-kisoissa, ollen kärkisijoilla useimmissa kisoissa 50-luvun lopulla ja vielä 60-luvulle tultaessa.

Tällä kertaa PSMCD:ssä Frankin päänahen vei tiukassa taistossa '69 Pontiac Grand Prix 390 hv 428:lla. Tämä ei latistanut tunnelmaa, sillä hauskaa oli pidetty jälleen aamusta iltaan.

